Betanie scumpă, Altar fericit,
aprins de văpaia iubirii,
/: în flacăra-Ţi sfântă,
pe veci s-au topit
făptura cu Domnul măririi! :/

Ce taină măreaţă, ce har luminos,
în casa cea dulce s-arată,
/: căci mirul iubirii, divin şi frumos,
îşi varsă mireasma-i curată! :/

Acolo odihna şi pacea trăiesc
în sfântă şi dulce-armonie,
/: lumina Cuvântului viu şi ceresc,
e taina ce dă bucurie! :/

Acolo-Adevăru-şi găseşte deplin,
cămin cu adâncă primire,
/: căci numai acolo nu este străin.
- El pururi trăieşte-n iubire! :/

Betanie scumpă, Altar fericit,
primeşte-mă astăzi în tine,
/: ca-n tine să ard şi să fiu mistuit,
în focul iubirii divine! :/